

læg) kan finde Sted, naar vedkommende Skolekommission og Kommunalbestyrelse gøre Indsigelse derimod“. Sagen kan ganske vist appelleres til Ministeren, og det er rimeligt, thi der maa jo ikke kunne finde Krakilerier Sted, og saadanne findes der jo overalt i Verden, det kan ikke nytte at nægte det. Denne Bestemmelse vil i Virkeligheden gøre, at Skolekommissionen og Kommunalbestyrelsen, naar Læreren er daarlig, doven, eller hvilke andre Skavanker han nu kan have, kan indberette til de øvrige Myndigheder: Vi ville ikke finde os i, at denne Lærer skal sidde og stige i Lønning. Lad ham sidde med de 6—7 eller 800 Kr., han sidder paa, og se, om han kan holde det ud eller ogsaa tage sig sammen eller gaa et andet Sted hen, hvor de ville nøjes med en Mand; som vi ikke ville have. I den Henseende synes jeg ikke, at Forholdet i Virkeligheden er forandret stort. En uduelig Lærer kommer til at sidde lige saa slet i det da, som han i Øjeblikket sidder i det i det daarlige Embede. Et andet Sted i Loven handler om Indstillinger, der kunne gøres med Hensyn til Lærerne, idet vedkommende Kommunalbestyrelse er berettiget til hos Skoledirektionen at indstille ham til Afskedigelse. Det er under Behandlingen sagt, at dette ingenting betyder, da det er det samme, som de nu kunne gøre. Ganske vist har man altid kunnet skrive ind til Skoledirektionen, at man gerne vilde have en saadan Lærer afskediget, men, saa vidt jeg ved, har denne ikke haft nogen Forpligtelse til at lade det gaa videre. De have kunnet putte Skrivelser i Papirkurven. Nu skal derimod en saadan Skrivelse gaa videre op til Ministeriet, og det er da rimeligt, at en saadan Undersøgelse vil finde Sted, og hvilken Minister vi end have, om han end ikke kender noget til Skolevæsenet, vil jeg dog tro, at han vil sørge for, at en Undersøgelse finder Sted. Endelig er der et tredje Punkt i Forslaget, som vil hjælpe over for daarlige Lærere, og det er Tilskuddet til Privatskolen. Jeg sætter Pris paa dette Tilskud, fordi jeg skønner, at den private Skole eller Friskolen have haft en ikke saa ganske ringe Indflydelse paa vort Skolevæsens Udvikling, idet den rent pædagogisk set har fremtvinget en Konkurrence med den offentlige Skole og pædagogisk set har vist Vej og Midler til at fremme Undervisningen, som man maa sætte den største Pris paa. Den vil ogsaa i Fremtiden være nødvendig over for uduelige og daarlige Lærere. Derfor finder jeg

netop Gennemførelsen af denne Understøttelse heldig. Det samme ærede Medlem, som talte herom, frygtede for, at naar vi fik denne Lov, som han dog ogsaa vilde stemme for, at Forholdet mellem Læreren og Hjemmet da skulde ødelægges. Lidt efter sagde han, at Faren ganske vist ikke var der i Nutiden, og efter at han havde sagt det, sagde han: og den er heller ikke i Fremtiden. Saa synes jeg virkelig, at Faren svinder betydelig ind. Saadanne Indvendinger maa man hellere begrunde nærmere. Naar man reducerer Faren bort baade for Nutiden og Fremtiden, saa vil den ikke kunne gøre Indtryk paa de Folk, der skulle føre Loven igennem og endnu mindre, naar vedkommende erklærer, at han alligevel vil stemme for Loven. Den samme ærede Taler opfordrede Tinget til at koble dette Lovforslag sammen med Skattelovene; de burde gennemføres samtidig. Ja, mine Herrer, jeg tror, at disse Skattelove allerede lide tilstækkelig under Sammenkoblingsmanien, saa at vi ikke skulle gøre yderligere Forsøg i denne Retning. Nu er der allerede koblet 4 Love sammen, dels efter Ministerens Indstilling dels efter Landstingets Tilbøjeligheder, og saa har jeg endda i de sidste Dage hørt, at et femte Forslag er svært nær ved at blive koblet sammen med dem, nemlig en Slags Kommunalbeskatningslov. Skal nu ogsaa Skoleloven kobles til, ved jeg ikke bedre, end at de, der sværme for Sammenkoblingen, blive aftegnede trækkende et helt Kobbelt efter sig; saa kunne vi andre sætte os ned og lægge Hænderne i Skødet i Forvisning om, at der saa aldeles ikke kommer noget ud af det hele. En saadan Opfordring til en Sammenkobling af Lovforslaget med andre synes mig at være den rene Opfordring til intet at faa ud deraf. — Det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds (Sloth) talte om, at Tiden til Lovforslagets Gennemførelse, nemlig $\frac{3}{4}$ Aar, var lovlig lidt. Den højtærede Minister mente derimod, at det var tilstrækkeligt, men jeg er ikke sikker paa, at den højtærede Minister her har Ret, thi det forekommer mig at være en meget lille Frist for Administrationen. Det er imidlertid muligt, at vor Administration er saa dygtig, at den kan gøre det, og det er muligt, at den megen Medhjælp, der skal antages, kan hjælpe noget i den Henseende. Alligevel tror jeg, at selv om man ikke for Administrationens Skyld vil give mere Frist, er der noget i, hvad det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds sagde, nemlig, at der for Befolkningens Skyld